

យ៉ូសែប ស្ទីវ រាល់អំណាច កូនសោ ការបង្រៀន និងពិធីបរិសុទ្ធដ៏ចាំបាច់ទាំងឡាយសំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ និងភាពដ៏រឹងមាំ

អែលឌឺរ ថាត អរ ខាលីស្ទើរ

នៃពួក 70 នាក់

តាមរយៈ យ៉ូសែប ស្ទីវ រាល់អំណាច កូនសោ ការបង្រៀន និងពិធីបរិសុទ្ធដ៏ចាំបាច់ទាំងឡាយសំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ និងភាពដ៏រឹងមាំ ឡើងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ។

ឧបមាថា នៅក្រោមមានមនុស្សម្នាក់បានមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នាត្រឹមតែរឿងពិតបីយ៉ាងអំពីបុរសម្នាក់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ សញ្ញាថ្មី : ទីមួយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានមានព្រះបន្ទូលពីបុរសម្នាក់នេះថា "ឱមនុស្សមានជំនឿតិចអើយ" (ម៉ាថាយ 14:31) ទីពីរ នៅពេលខឹងសម្បារ បុរសម្នាក់នេះបានកាត់ត្រចៀករបស់អ្នកបំរើសង្ឃ និងទីបី បុរសម្នាក់នេះបានបដិសេធថា មិនស្គាល់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះចំនួនបីលើក ទោះបីជាគាត់បានដើរជាប់ជាមួយទ្រង់រាល់ថ្ងៃក្តី ។ បើអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ឬផ្តោតចិត្តទុកដាក់បានតែត្រឹមនេះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចគិតថា បុរសម្នាក់នេះ គឺជាមនុស្សមិនស្មោះត្រង់ ឬជាមនុស្សអាក្រក់ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដំណើរការនេះ អ្នករាល់គ្នា នឹងមានការយល់ច្រឡំចំពោះបុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុត ដែលធ្លាប់ដើរនៅលើផែនដីនេះ : គឺសាវ័កពេត្រុស ។

ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ការព្យាយាមដែលមនុស្សមួយចំនួនបានធ្វើឡើង ដើម្បីផ្តោតសំខាន់ ឬពង្រីកភាពទន់ខ្សោយតូចៗមួយចំនួន របស់ព្យាការី យ៉ូសែប ស្ទីវ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដំណើរការនេះ នោះពួកគេនឹងបាត់បង់នូវអ្វីដែលសំខាន់ គឺជាធាតុពិត និងបេសកកម្ម របស់លោក ។ យ៉ូសែប ស្ទីវ គឺត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះអម្ចាស់ដើម្បីស្តារ សាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឡើងវិញនៅលើ ផែនដីនេះ ។ នៅពេលលោកបានដើរចាកចេញពីព្រៃនោះមក នៅទីបំផុតលោកបានរៀននូវសេចក្តីពិតសំខាន់ៗបួនយ៉ាង ដែលពិភព គ្រីស្ទានសម័យទំនើបជាច្រើនមិនបានលើកយក មកបង្រៀននៅពេលនោះឡើយ ។

ទីមួយ លោកបានរៀនសូត្រថា ព្រះជាព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់មានរូបកាយពីរដាច់ផ្សេងពីគ្នា ។ ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធបាន គូសបញ្ជាក់ចំពោះការរកឃើញរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីវ ។ ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ព្រះរាជបុត្រាដាក់ព្រះទ័យរបស់ទ្រង់តាម ព្រះវរបិតា (សូមមើល ម៉ាថាយ 26:42) ។ យើងត្រូវបានផ្លាស់ដោយការប្រណិបតន៍របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយស្វែងរក ភាពរឹងមាំដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលស្របតាមគំរូរបស់ទ្រង់ ចុះតើជំរៅ និងសេចក្តីក្លៀវក្លា នៃការប្រណិបតន៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬអំណាច លើកទឹកចិត្តនៃគំរូនោះនឹងមានលក្ខណៈបែបណាទៅ បើព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាមានរូបកាយតែមួយនោះ ហើយនៅក្នុង ធាតុពិតព្រះរាជបុត្រាគ្រាន់តែធ្វើតាមព្រះទ័យ ទ្រង់ផ្ទាល់នឹងស្ថិតនៅក្រោមឈ្មោះពីរផ្សេងគ្នានោះ?

ព្រះគម្ពីរបានផ្តល់ភស្តុតាងបន្ថែមទៀតចំពោះសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យនេះថា : "ស្ត្រីព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម៉្លេះ បានជា ទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែមួយ" (យូហាន 3:16) ។ ឪពុកម្នាក់ដែលបានបូជាកូនប្រុសតែ មួយគត់របស់ខ្លួន គឺជាការបង្ហាញ ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំធេង ដែលគំនិត និងដួងចិត្តរបស់មនុស្សអាចស្រមៃស្រមៃ និងទទួលអារម្មណ៍បាន ។ វាបានបង្ហាញជា និមិត្តរូបតាមរយៈរឿងដែលប៉ែននឹងដួងចិត្តអំពីអ័ប្រាហាំ និងអ៊ីសាក (សូមមើល លោកុប្បត្តិ 22) ។ ប៉ុន្តែ បើព្រះវរបិតាជាអង្គ

តែមួយនឹងព្រះរាជបុត្រា នោះការលះបង់នេះនឹងត្រូវបានបាត់បង់ ហើយអំប្រាហាំ និងមិនបូជាយញ្ញអីសាកទៀតឡើយ---គឺឥឡូវនេះអំប្រាហាំបូជាខ្លួនឯងវិញ ។

សេចក្តីពិតអស្ចារ្យទីពីរដែល យ៉ូសែប ស្ទីវ បានរកឃើញគឺថា ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាមានរូបកាយជាសាច់ និងឆ្អឹងដ៏រុងរឿង ។ បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ នោះទ្រង់បានយាងមកជួបនឹងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយបានមានបន្ទូលថា "ចូរពាល់ខ្ញុំមើល ត្បិតខ្មោចគ្មានសាច់ ឬឆ្អឹងដូចជាឃើញខ្ញុំនេះទេ" (លូកា 24: 39) ។ មានមនុស្សមួយចំនួនបានលើកឡើងថា នេះគឺជាការបង្ហាញ ព្រះកាយបណ្តោះអាសន្ន ហើយថានៅពេលទ្រង់ យាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ នោះទ្រង់បានជំរុំរូបកាយរបស់ទ្រង់ចោល ហើយបានត្រឡប់ទៅជារូបវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់វិញ ។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ការណ៍នេះមិនអាចទៅរួចឡើយ ។ ប៉ុលបានបង្រៀនថា : "ដោយដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទ មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះទ្រង់មិនចេះសុគតទៀតឡើយ ព្រោះសេចក្តីស្លាប់គ្មានអំណាចលើ ទ្រង់ទៀត" (រ៉ូម 6:9) ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលព្រះគ្រីស្ទ បានរស់ឡើងវិញ រូបកាយរបស់ទ្រង់នឹងពុំបែកចេញពីវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ម្តងទៀតឡើយ ហើយបើទ្រង់ត្រូវរងទុក្ខចំពោះសេចក្តីស្លាប់ នោះលទ្ធផលដែលប៉ុលបានលើកឡើង បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ នោះនឹងពុំកើតមានឡើយ ។

សេចក្តីពិតទីបីដែល យ៉ូសែប ស្ទីវ បានរៀនគឺថា ព្រះនៅតែមានបន្ទូលមកកាន់មនុស្សនៅសព្វថ្ងៃនេះ---ហើយ ថាស្ថានសួគ៌មិនបានបិទទ្វារនោះឡើយ ។ សេចក្តីត្រូវការមួយដែលមានសំណួរចម្បង ដែលនៅពេលមួយត្រូវលើក ឡើងដោយប្រធាន ហាហូ ប៊ី ប្រោន ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានចំពោះបញ្ហានេះ (សូមមើល "The Profile of a prophet" *Liahona* ខែ មិថុនា ឆ្នាំ 2006 ទំព័រ 13) ។ ទីមួយ តើនៅសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់យើងដូចគ្នានឹងប្រជាជននៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មដែរឬទេ? ទីពីរ តើនៅសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះនៅមានព្រះចេស្តាដូចពីមុនដែរឬទេ? និងទីបី តើនៅសព្វថ្ងៃនេះយើងត្រូវការទ្រង់ ដូចជាប្រជាជនកាលពីបុរាណដែរ ឬទេ? បើមានចម្លើយថា មែនចំពោះសំណួរទាំងនោះ ហើយបើព្រះនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិលថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ ដូចដែលព្រះគម្ពីរបានចែង (សូមមើល ម៉ូសែ 9:9) នោះវាបន្ទូលទុកនូវការសង្ស័យតូចមួយថា : ព្រះពិតជាមានបន្ទូលមកកាន់មនុស្សលោកនៅសព្វថ្ងៃនេះមែន ដូចដែល យ៉ូសែប ស្ទីវ បានថ្លែងទីបន្ទាល់ ។

សេចក្តីពិតទីបួន ដែល យ៉ូសែប ស្ទីវ បានរៀនគឺថា ភាពពោរពេញរបស់សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពុំមាននៅលើផែនដីក្នុងសម័យនោះឡើយ ។ ពិតណាស់ មានមនុស្សល្អជាច្រើន និងធាតុមួយចំនួននៃសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែ សាវ័កប៉ុលពីបុរាណបានព្យាករថា ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ ព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនកើតឡើងឡើយ "ទាល់តែសេចក្តីក្បត់សាសនាមកជាមុន" សិន (ថែស្សាឡូនីថទី 2 2:3) ។

បន្ទាប់ពីការនិមិត្តលើកដំបូងរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីវ នោះការស្តារឡើងវិញនៃសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ បានចាប់ផ្តើមឡើង "មួយបន្ទាត់ម្តងៗ មួយសិក្ខាបទម្តងៗ" (គ. និង ស. 98:12) ។

គោលលទ្ធិដែលចែងថា ដំណឹងល្អត្រូវបានផ្សាយដល់អ្នកស្លាប់នៅក្នុងពិភពវិញ្ញាណដល់ពួកអ្នក ដែលគ្មានឱកាស និងបានឮនៅលើផែនដី ត្រូវបានស្តារឡើងវិញតាមរយៈ យ៉ូសែប ស្ទីវ (សូមមើល គ. និង ស. 128:5--22 សូមមើល គ. និង ស. 138:30--34 ផងដែរ) ។ នេះពុំមែនជាការច្នៃប្រឌិតថ្មីខាង គំនិតនោះទេ ។ វាគឺ ជាការស្តារឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ។ ពេត្រុសបានបង្រៀនតាំងពីយូរយារ មកហើយថា "ហេតុនោះបានជា បានផ្សាយដំណឹងល្អទៅមនុស្សដែលស្លាប់ហើយដែរ ដើម្បីឱ្យគេត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ ខាងឯសាច់ឈាមតាម បែបមនុស្ស តែឱ្យគេបានរស់ខាងវិញ្ញាណតាមព្រះវិញ្ញាណ" (ពេត្រុសទី 1 4:6) ។ លោកហ្វេដឌើរីក ដបុលយូ ហ្វារ៉ា ជាអ្នកនិពន្ធ និងជាអ្នកវិទូជនជាតិអង់គ្លេសដ៏ល្បីល្បាញនៅក្នុងព្រះវិហារ បានធ្វើការគូសបញ្ជាក់ពីការបង្រៀនរបស់ពេត្រុសដូចតទៅនេះថា : *"មានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីបកស្រាយពីអត្ថន័យដ៏ច្បាស់លាស់ពីសារលិខិតនេះ ។ សារលិខិតនេះ គឺជាបទគម្ពីរដ៏មានតម្លៃបំផុត ហើយវាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងភាពមិនច្បាស់លាស់នោះឡើយ... ។ គួរតែបើកសារនេះមានអត្ថន័យណាមួយ នោះភាសានេះមានន័យថា ព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាសសារលិខិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដល់មរណជនដែលមិនបានប្រែចិត្ត នៅពេលវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់យាងចុះទៅកាន់ពិភពវិញ្ញាណនោះ"* (The Early Days of Christianity [ឆ្នាំ 1883] ទំព័រ 78) ។

មានមនុស្សជាច្រើនបានបង្រៀនថា មានស្ថានសួគ៌មួយ និងស្ថាននរកមួយ ។ យ៉ូសែប ស្ទីវ បានស្តារសេចក្តីពិត ឡើងវិញថា ស្ថានសួគ៌មានច្រើន ។ ប៉ុលបានលើកឡើងពីបុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានយកឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ទីបី (សូមមើល កូរិនថូសទី 2 12:2) ។ តើស្ថានសួគ៌ទីបីអាចកើតមានដែរឬទេ បើគ្មានស្ថានសួគ៌ទីពីរ ឬទីមួយនោះ?

នៅក្នុងរបៀបជាច្រើន ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺប្រៀបបានទៅនឹងបំណែកល្បែងផ្សេងៗចំនួន 1,000 បំណែក ។ នៅពេលយ៉ូសែប ស្ទីវ បានមកដល់ចំណុចនេះ គឺមានប្រហែលជា 100 បំណែកត្រូវបានរៀបដាក់រួចទៅហើយ ។ បន្ទាប់មក យ៉ូសែប ស្ទីវ បានរៀបដាក់ 900 បំណែកផ្សេងទៀតចូលទៅ ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងឡាយអាចនិយាយឡើងថា "អូ! ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំមកពីណា ពីហេតុផលដែលខ្ញុំត្រូវនៅទីនេះ និងទីកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងត្រូវ ទៅហើយ" ។ ដោយសារតួនាទីរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីវ នៅក្នុងការស្តារឡើងវិញ នោះព្រះអម្ចាស់បានកំណត់ការណ៍ នេះយ៉ាងច្បាស់ថា : "តំណនេះនឹងបានព្រះបន្ទូលរបស់យើងតាមរយៈអ្នក" (គ. និង ស. 5:10) ។

ថ្វីបើមានភាពជោគជាំនៃការស្តារឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធយ៉ាងណាក្តី ក៏មានពួកអ្នកស្វែងរកដ៏ ស្មោះត្រង់បំផុតមួយចំនួនបានលើកឡើងថា : "ខ្ញុំអាចទទួលយកគោលលទ្ធិទាំងនេះបាន ចុះតើពួកទេវតា និងការនិមិត្ត ដែល យ៉ូសែប ស្ទីវ បានអះអាងថាបានឃើញនោះនៅឯណាទៅ? វាពិបាកនឹងជឿណាស់នៅក្នុងសម័យ ទំនើបបែបនេះនោះ" ។

យើងសូមឆ្លើយតបចំពោះពួកអ្នកស្វែងរកដ៏ស្មោះត្រង់ទាំងនោះដោយក្តីស្រឡាញ់ថា : "នៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទសម័យព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី តើគ្មានពួកទេវតា និងការនិមិត្តទេឬអី? តើម៉ារ៉ា និង យ៉ូសែប មិនត្រូវបានទេវតាយាងមកជួប ទេឬអី? តើពួកទេវតាមិនបានលេចមកឱ្យពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានឃើញ នៅលើភ្នំប្រែរូបទេឬអី? តើពុំមានទេវតាដែលបានជួយសង្គ្រោះពេត្រុស និងយ៉ូហានចេញពីគុកទេឬអី? តើមិនមានទេវតាលេចមកឱ្យកូនេណាស បន្ទាប់មកប៉ុល

នៅពេលគាត់ជាប់នៅលើសំពៅ និងទៅកាន់យ៉ូហាននៅលើកោះឈ្មោះប៉ាត់ម៉ុសបានឃើញទេវហិ? តើពេត្រមិនបានមានការនិមិត្ត ថាដំណឹងល្អនឹងបានទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃទេវហិ---តើប៉ុលមិនមានការនិមិត្តអំពីស្ថានសួគ៌ទីបី---យ៉ូហានមិនបានមានការនិមិត្ត អំពីថ្ងៃចុងក្រោយ និង ស្តេចមានមិនបានមានការនិមិត្តអំពីព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាទេវហិ? ។

ពិតណាស់ យ៉ូសែប ស្ទីវ ពិតជាបានឃើញពួកទេវតា និងការនិមិត្តមែន---ពីព្រោះលោកគឺជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅក្នុង ព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីស្តារឡើងវិញនូវសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលធ្លាប់កើតមានកាលពីបុរាណ---ដោយមាននូវ អំណាច និងគោលលទ្ធិពេញលេញ ។

ប៉ុន្តែ គួរឱ្យសោកស្តាយណាស់ គឺនៅពេលខ្លះ មានមនុស្សមួយចំនួនមិនព្រមអើពើរនឹងសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ ដ៏មាន តម្លៃដែលបាន ស្តារឡើងវិញដោយ យ៉ូសែប ស្ទីវ ឡើយ ដោយសារពួកគេត្រូវបានបង្វែរឱ្យងាកទៅរកបញ្ហាប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬសម្មតិកម្មខាង វិទ្យាសាស្ត្រមួយចំនួន ដែលពុំមែនជារឿងសំខាន់ចំពោះភាពដំកើងឡើងរបស់ពួកគេវិញ ហើយការធ្វើបែបនេះ នោះពួកគេបាន ដោះដូរមតកខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងកាកសំណល់ណែកបាយ ។ ពួកគេបានដោះដូរភាពច្បាស់លាស់នៃការស្តារឡើងវិញ និងការសង្ស័យ ហើយនៅក្នុងដំណើរការនោះ ពួកគេនឹងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់នៃការបាត់បង់សេចក្តីជំនឿចំពោះរឿងជាច្រើន ដែលពួកគេបានដឹង *យ៉ាងពិតប្រាកដ*ដោយសារតែរឿងបន្តិចបន្តួចដែលពួកគេមិនបានដឹង ។ វិបត្តិខាងគំនិតប្រាជ្ញាតែងតែកើតមាន ជានិច្ច ដរាបណាគំរូរូការចំពោះ សេចក្តីជំនឿនៅតែមាន និងគំនិតរបស់យើងត្រូវបានកំណត់នោះ ប៉ុន្តែដូចគ្នានេះដែរ គោលលទ្ធិ ដ៏ពិតប្រាកដ ហើយរឹងមាំនៃការស្តារឡើងដើម្បីប្រកាន់ខ្ជាប់ ហើយដែលវានឹងផ្តល់ជាសេចក្តីសុខដុមរួមដើម្បីស្ថាបនាទីបន្ទាល់របស់យើង នៅលើនោះនឹងកើតមានជានិច្ច ។

នៅពេលអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនទៀត ងាកចេញពីទ្រង់ នោះទ្រង់បានសួរទៅកាន់ពួកសាវ័ររបស់ទ្រង់ថា : "អ្នករាល់គ្នាចង់ ថយទៅដែរឬទេ?"

បន្ទាប់មក ពេត្រុសបានឆ្លើយនូវចម្លើយមួយដែលគួរត្រូវបានចារទុកនៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្សគ្រប់រូប : "តើយើងខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកណា វិញ? គឺទ្រង់ហើយដែល មានព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច" (យ៉ូហាន 6:66-68) ។

បើមាននរណាម្នាក់ងាកចេញពីគោលលទ្ធិដែលបានស្តារឡើងវិញទាំងនេះ តើគាត់នឹងទៅរៀនពីនិស្ស័យដ៏ពិតនៃព្រះ ដូចដែលបាន បង្រៀននៅក្នុងព្រះនោះនៅឯណាទៅ? តើគាត់នឹងទៅរកគោលលទ្ធិនៃជីវិតមុនផែនដីនេះ បុណ្យជ្រមុជទឹកសំរាប់មរណជន និង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅទីណាទៅ? ហើយតើគាត់នឹងទៅរកអំណាច ផ្សារភ្ជាប់ដែលអាចចងភ្ជាប់ចំណងជាស្វាមី ភរិយា និងកូនចៅក្រោយពីសេចក្តីស្លាប់នៅទីណាទៅ?

តាមរយៈ យ៉ូសែប ស្ទីវ រាល់អំណាច កូនសោ ការបង្រៀន និងពិធីបរិសុទ្ធដ៏ចាំបាច់ទាំងឡាយ សំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ និង ភាពដំកើងឡើងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ។ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចទៅរកពរជ័យទាំងនោះ នៅទីកន្លែងណា ផ្សេងទៀតបានឡើយ ។ ព្រះវិហារផ្សេងទៀតពុំមានពរជ័យទាំងនោះឡើយ ។ វាពុំមែនជាទស្សន៍របស់មនុស្ស ឬ កម្រងអត្ថបទសង្ខេបខាងវិទ្យាសាស្ត្រ

ឬដំណើររបស់មនុស្សទៅកាន់ទីដ៏បរិសុទ្ធជាមួយនោះឡើយ ប៉ុន្តែវាអាចរកឃើញដោយប្រាជ្ញា ។ សេចក្តីសង្គ្រោះមាននៅក្នុង
ទឹកនៃតែមួយគត់ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើស ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា នេះគឺជា "សាសនាចក្រ
តែមួយដែលពិត ហើយសកម្មនៅលើផ្ទៃផែនដី ទាំងមូល" (គ. និង ស. 1:30) ។

ខ្ញុំសូមផ្តល់ជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំថា យ៉ូសែប ស្ទីវ គឺជាព្យាករិណៈនៃការស្តារឡើងវិញ ដូចដែលលោកបានអះអាងដូច្នោះដែរ ។ ខ្ញុំសូមបន្ត
ឡើងនូវទំនុកដំកើងដ៏ក្តកកូលនោះថា : "សរសើរដល់លោកដែលទូលនឹងព្រះយេហូវ៉ា!" ("សរសើរដល់លោក" ទំនុកដំកើង ទំព័រ
50) ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន ។